

РЕШЕНИЕ

№ 2267

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Красимира Желева

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **12489** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Р. А. от [населено място], чрез адвокат Н. Н. срещу решение /без номер/ от 25.09.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6056/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 4 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № АА 2905 от 17.09.2010 г. на Началник отдел „Пътна полиция” – СДВР.

С оспореното НП на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложено „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и „глоба” в размер на 500 лева, за нарушение по чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че не е изтекла абсолютна погасителна давност. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и на наказателното постановление.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана,

поради което следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. Първоинстанционният съд е приел, че на 01.09.2010 г, в 00.30 ч. касаторът управлявал лек автомобил „Форд Мондео" с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу бензиностанция „О." лекият автомобил се движел със скорост 103 км/ч., при ограничение за посочения участък, въведено с пътен знак В 26 от 70 км/ч. Скоростта била засечена от служители на полицията с радар TR 4 № 384, фиксиращ скорост, дата и час. Касаторът бил спрял от контролните органи за извършване на проверка по време на която, на полицейските служители им направило впечатление, че касаторът бил видимо употребил алкохол /силно лъхал на алкохол/. Служителите на полицията поискали да изпробват А. за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410+", при което той отказал да се подложи на такава проверка. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН №622560/01.09.10 г. както и талон за медицинско изследване за Първа градска болница. Жалбоподателят отказал да подпише акта и талона, което е удостоверено с подпис на един свидетел. С АУАН били иззети свидетелството за управление на МПС и контролния талон на водача.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 30.10.2013 г., получено от А. – майка на касатора. Жалбата е подадена чрез СРС на 12.11.2013 г. /вх. № 48578/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Неоснователни са доводите, изложени в касационната жалба, че абсолютната давност е изтекла, тъй като в случая е приложима разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК след измененията на НК, публикувани в Държавен вестник бр. 26 от 04.04.2010 г. Съгласно същата административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Съгласно чл. 81, ал. 2 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а според чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК, т.е. 4,6 години. В конкретния случай нарушението е извършено на 01.09.2010 г., а абсолютната давност ще изтече на 01.03.2015 г.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/, постановено по наказателно от административен характер дело № 6056/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 4 състав.

Решението е окончателно.